

За да влѣзатъ въ връзка съ Македония и Тракия и тамъ известятъ за своитѣ действия, Панайотъ изпраща отъ четата си нѣкой си Паскалъ, който да обходи тия мѣста. Следъ нѣколко месеца той се връща съ много писма отъ пловдивско, едно писмо отъ Раковски и нѣколко броя отъ „Дунавски лебедъ“. Въ писмото си Раковски пише следното: „Чуйте, братя българи и вие храбри планински юнаци, моитѣ думи: Бждете юнаци, бждете готови, бждете весели. Ходете до Петровдень по планината и чакайте онова време, което очаква всѣки отъ насъ. Приготовлявайте се! Около Петровдень азъ ще Ви изпратя единъ човѣкъ, който ще ви разкаже що трѣбва да се работи. Отецеството ни скоро ще се освободи, пригответе се.“ Въ връзка съ това писмо Панайотъ изпратилъ Паскалъ да съобщи гдето трѣбва да се готвятъ и повежда дружината си къмъ Сръдна-гора. Тукъ той научва, че въ с. Крива-круша, нѣкакъвъ си поганецъ Дели-Мехмедъ съ осемъ души турци вършелъ страшни безчинства. Една вечеръ кжщата на Дели-Мехмедъ била обградена, но могли да убиятъ само единъ отъ тамъ, тъй като другитѣ се изпокрили. Обаче тѣ се изплашили дотолкова, че впоследствие спрѣли золумитѣ си. Отъ тамъ четата се прехвърлила къмъ Котелъ, съ намѣрение да обератъ царската хазна, защото четниците имали нужда отъ барутъ. Това обаче не имъ се удало, и четата заминала къмъ Демиръ Капия и Елена. Тамъ могла да хване десетина турци, отъ които взела 200 лири и 28000 гроша. Преследвана дружината се отзовала къмъ с. Чинакчи, гдето властувалъ нѣкакъвъ турчинъ, който сжщия день отивалъ въ Нова-Загора. Панайотъ устроилъ, засада, но при стрелбата пушката му не хванала и той отъ ядъ я разбилъ на парчета. Отъ тукъ четата заминала за Килифарскитѣ колиби, гдето научила, че въ Габровския манастиръ се събрали много българи съ намѣрение да възстанатъ и провъзгласятъ свободата. Тя веднага се отправила за Сливенъ, понеже и тамъ трѣбвало да се подготви народътъ. За да се осведоми за хода на работитѣ въ Бѣлградъ, Панайотъ изпратилъ човѣкъ въ Свищовъ, който, като се завърналъ, донесълъ писмо отъ Раковски и съобщилъ, че движението въ Бѣлградъ е приключено. Огорченъ, Панайотъ повелъ отчаянитѣ момчета къмъ Ст.-планина, но, за да подигне духътъ имъ, решилъ да обере пощата, като завардятъ пжтя между Ичера и Жеравна. И наистина пощата била обрана и момчетата задоволени, но за това пѣкъ трѣбвало два месеца да се кроятъ поради преследвания отъ турцитѣ. Съ настѣпването на есенъта, за да не се прѣсне дружината, Панайотъ